

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 2335/1 од 16. 10. 2017. године, а у складу са чланом 70 Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, именовани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за доцента за ужу научну област Српска књижевност, предмет Књижевност од ренесансе до рационализма, који је објављен у листу „Послови“ бр. 749 од 1. 10. 2017. године. Имамо част да Изборном већу Филолошког факултета у Београду поднесемо следећи

Извештај о кандидатима пријављеним на конкурс

Комисија за избор у звање је примила конкурсни материјал пријављених кандидата. На конкурс се јавили др Тања Ракић, досадашња асистенткиња на предмету Књижевност од ренесансе до рационализма.

Биографија и библиографија кандидата

Тања (Обрен) Ракић је рођена 7. новембра 1980. у Лозници, где се школовала. Студирала је Српски језик и књижевност са општом књижевношћу на Филолошком факултету у Београду (2002–2007). Дипломирала је 2007. са општим успехом 8, 50 (осам и 50/100) – тема: *Однос литературе и филма у делима Живојина Павловића*. Мастер студије на Филолошком факултету у Београду завршила је 2008. са просечном оценом 9, 33 (9 и 33/100). Од 2010. похађала је докторске студије (модул Српска књижевност) на Филолошком факултету у Београду. Докторску тезу *Дубровачке маскерате* одбранила је на Филолошком факултету у Београду 27. септембра 2017. године пред комисијом у саставу проф. др Гордана Покрајац, проф. др Бојан Ђорђевић и проф. др Славко Петаковић.

Од 1. септембра 2010. до 13. октобра 2011. године др Тања Ракић је радила као сарадник у настави на предмету Књижевност од ренесансе до рационализма на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета у Београду. Од 12. октобра 2011. године запослена је као асистент на истом предмету. У исто звање реизабрана је 3. децембра 2014. године. У току протеклих изборних периода држала часове вежбања у оквиру курсева: Књижевност од ренесансе до рационализма, Историја књижевности ренесансе и барока и Преглед књижевности ренесансе и барока за студенте студијских група 01, 05 и 06. Била је члан комисије на одбранама дипломских (Катарина Пијевац „Фолклори елементи у 'Посветилишту Абрамовом' Мавра Ветрановића; Марина Штуловић „Поетичко-стилске одлике петраркистичког канцонијера; Бојана Антонић „Лик покајника у 'Мандалијени покорници' Цива Бунића) и мастер радова

(Александра Јосиповић „Друштвена сатира у поезији Мавра Ветрановића) из историје књижевности ренесансе и барока. Током школске 2012/2013. године била је ангажована као асистент на предмету Интернет у настави књижевности. Одржала је више предавања у оквиру изборног курса Класици српске књижевности (2013, 2015, 2016. године). Од 2011. до 2016. године учествовала је на пројекту израде лексикона „Дубровачка књижевност у српској историји књижевности“, којим је руководила проф. др Злата Бојовић. Аутор је педесет седам одредница у лексикону.

Др Тања Ракић је била ангажована у Међународном славистичком центру у Београду као лектор на Семинару за српски језик, књижевност и културу за стране студенте српског језика (2010–2015). Учествовала је у изради приручника за српски језик као страни *Лекторске вежбе* (редактор: Јелица Јокановић-Михајлов), који је издао МСЦ. Од 2013. године ангажована је у Центру за српски језик као страни на Филолошком факултету у Београду. Као лектор за српски језик држала је курсеве за све нивое знања, укључујући и семинар „Културна историја Срба за странце“, који је намењен најнапреднијим студентима. Као лектор српског језика учествовала је у пројектима „Свет у Србији“ и „Србија за Србе из региона“ (2010–2014), чији је покровитељ Министарство спољних послова Републике Србије. Била је лектор и током Летње школе српског језика коју организује Центар за српски језик као страни (2014, 2015).

Такође, др Тања Ракић је била вишеструко укључена у рад Друштва за српски језик и књижевност Србије. Један је од састављача тестова (2015) и реализатора такмичења „Књижевна Олимпијада“ (2015. и 2016.). У склопу Републичког зимског семинара, који Друштво организује за професоре српског језика и књижевности, имала је стручно излагање (2014). Један је од техничких секретара Организационог комитета у оквиру Међународног комитета слависта. Од 2016. године члан је и секретар редакције „Братства“, часописа Друштва „Светог Саве“. Укључена је у реализовање књижевног конкурса, који Друштво „Свети Сава“ организује сваке године за ученике основних и средњих школа. Учествовала је на 42, 44, 45 и 47. Научном скупу слависта у Вукове дане и на међународном научном скупу „Култура у потрази за новом парадигмом“ на Филолошком факултету у Београду. Публиковано јој је више научних и стручних радова и приказа из области књижевне и културне историје.

Кандидаткиња је приложила своју укупну библиографију:

1. Студије, прикази, прилози

Објављени радови у периоду 2009–2010. године

Свет женских ликова у „Осману“ Цива Гундулића, Књижевност и језик, LVI, 3–4, 2009, Београд, 347–355. М52

Аутор прилога у: *Лекторске вежбе: приручник за српски језик као страни*, МСЦ, Београд, 2010, 140–148.

„Бока, зборник радова из науке, културе и умјетности“, 28–29, 2009. Херцег Нови, Градска библиотека и читаоница Херцег Нови, 394 стр, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, LXXV, 1–4, 2009/2010, Београд, 213–215.

Објављени радови у периоду 2011–2014. године

Акrostих у поезији Шишка Менчетића, Књижевност и језик, LVII, 3–4, Београд, 2010, 251–259. М52

Дубровачке теме, (*Дубровачке теме у: Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, година V, Филолошки факултет у Београду, Београд, 2010, 569 стр.*), Зборник Матице српске за књижевност и језик, LIX, 1, Нови Сад, 2011, 233–235. М26

Бојан Ђорђевић, Молијер у Дубровнику, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2011, 242 стр, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, LXXVII, Београд, 2011, 265–268.

Дубровачанин Тројан Гундулић – штампар "Београдског четворојеванђеља", Братство, XVII, Београд, 2013, 137–147. М53

Прилог проучавању имена у "Зборнику Никше Рањине", Научни састанак слависта у Вукове дане, 42/2, Београд, 2013, 317–325. М51 (М14)

Бугарштица о „Марку Краљевићу и брату му Андријашу“ као литерарна спона између Мавра Ветрановића и Петра Хекторовића, Годишњак катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима за 2012–2013, VIII, Београд, 2013, 49–65. М52

Допринос Миливоја А. Петковића проучавању дубровачких маскерата, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, LXXIX, Београд, 2013, 287–297. М51

Горан Ж. Комар, Хирилична документа дубровачког архива. Прилози историји свакодневног живота на трмеђи Дубровника, Требиња и Новог 1395–1795, Херцег-Нови, 2012, 883 стр, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, LXXIX, Београд, 2013, 313–315.

Прилог проучавању биографије Антонија Вучетћа, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, LXXX, Београд, 2014, 175–191. М24

Литерарни елементи у црноталасним филмовима Живојина Павловића, Буктиња, 42, Неготин, 2014, 24–29.

Објављени радови у периоду 2015 – 2017.

Никола Антула и Први светски рат, Научни састанак слависта у Вукове дане, 44/1, Београд, 2015, 437–446. М51 (М14)

Интердисциплинарни приступ дубровачкој књижевности, Зборник Матице српске за књижевност и језик, LXIII, 2, 2015, 593–596. М26

Slavko Petaković, Likovi tradicije, studije i prilozi iz dubrovačke književnosti. Beograd: Zavod za udžbenike, 2014, [Anali Zavoda za povijesne znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Dubrovniku](#), 54/2, 2016, 479–481.

Моника Фин, *Центри српске културе XVIII века, Кијев – Будим – Венеција, Академска књига, Нови Сад, 2015, 226 стр.*, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, LXXXII, Београд, 2016, 231–232. М26

Визија дубровачке прошлости у сликарству Марка Мурата, Братство, XX, Београд, 2016, 119–133. М53

Лик Дамјана Јуде у делима Адре Гавриловића, Научни састанак слависта у Вукове дане, 45/2, Београд, 2016, 121–131. М51 (М14)

Петар Влаховић (28. VI 1927 – 3. VII 2016), Братство, XX, Београд, 2016, 235–239.

Елементи карневализације у дубровачким анонимним маскератама, Научни састанак слависта у Вукове дане, Београд, 47. [у штампи] М51 (М14)

2. Коауторство у монографским публикацијама и лексиконима

Злата Бојовић, Бранко Летић, Бојан Ђорђевић, Гордана Покрајац, Славко Петаковић, Мирјана Арежина, Тања Ракић, *Дубровачка књижевност у српској историји књижевности: речник проучавалаца*, Филолошки факултет Универзитета, Београд, 2017, 549. стр.

Кандидаткиња је у прилогу дала списак лексикографских одредница које је саставила за монографију *Историја дубровачке књижевности у српској књижевној историографији: речник проучавалаца*: Антула Никола, А.С., Арсић Ирена, Банашевић Никола, Баришић Фрањо, Бојанић Михаило, Видаковић Александар, Вучинић Нешковић Весна, Вукмановић Саво, Вученов Димитрије, Вучетић Антоније, Димитријевић Радмило, Димитријевић Сергије, Живановић Милан, Ивић Алекса, Ивић Павле, Јеремић Драган, Јеремић Ристо, Јовановић Војислав С., Јовић Момир, Кашић Зорка, Ковачић Ристо, Комар Горан, Костић Слободан, Крстновић Здравко, Маликовић Драги, Максимовић Јован, Миковић Дионисије, Милошевић Милош, Недић Владан, Никодим Милаш, Новак Виктор, Павловић Михаило, Павловић Миливој, Пецо Асим, Петковић Миливој, Петронијевић Бранислав, Пешут Петар, Поповић Милица, Станојевић Предраг, Радојковић Бојана, Родић Никола, Руварац Димитрије, Симић Живојин П., Синдик Илија, Стојковић Боривоје, Стојковић Душан, Стојановић Коста, Стојшић Миливој, Страјнић Коста, Тадић Јорјо, Фабрис Антун, Фрајнд Марта, Цар Марко, Цветић Милош, Црњански Милош, Шмаус Алојз. М46

Мишљење Комисије о досадашњем стручном, научном и наставно-педагошком раду кандидата:

Мишљење о стручном и научном раду:

Из објављених радова др Тање Ракић се види да су књижевнонаучна интересовања кандидаткиње усредсређена на област књижевности од ренесансе до рационализма. Радови су настали на основу акрибичног проучавања литерарних појава у перспективи књижевне теорије и историје. Њени радови и стручни прилози могу се разврстати у неколико тематских целина. Прву тематску целину чине радови *Свет женских ликова у „Осману” Цива Гундулића, Акrostих у поезији Шишка Менчетића, Прилог проучавању имена у "Зборнику Никше Рањине", Бугаршtica о „Марку Краљевићу и брату му Андријашу“ као литерарна спона између Мавра Ветрановића и Петра Хекторовића и Елементи карневализације у дубровачким анонимним маскератама*, у којима је др Тања Ракић, на темељу поузданог познавања теорије и историје књижевности, као и културне и опште историје, разматрала поетичко-стилске карактеристике репрезентативних дела ренесансне и барокне литературе. Надовезујући се на досадашњу богату литературу о *Осману* Цива Гундулића пружила је нове увиде разматрајући моделе карактеризације женских ликова у епу, и тумачећи функционалност њихове појаве у светлу барокне поетике која је налагала, неретко, да управо женски ликови буду носиоци епизодних сижеа у канонизованој композиционој схеми епа. Бавећи се у два рада петраркистичком поезијом дубровачких стваралаца (*Акrostих у поезији Шишка Менчетића, Прилог проучавању имена у "Зборнику Никше Рањине"*) др Тања Ракић је осветлила појаву акrostиха као значајног сегмента у значењским, композиционим и мелодијско-ритмичким слојевима петраркистичке поезије. На основу детаљне анализе парадигматичних примера разматрала је акrostих као специфичну посвету особи којој је песма намењена и као својеврсни „потпис“ аутора, тј. као сведочанство о особеном стилском поступку песника. Систематизујући акrostихове према типовима имена који се јављају (женска и мушка), функционалности (посвета или аутореференцијална упутница), посебној форми акrostихова (чине их појмови или читаве реченице чије значење се активира у семантичком контексту целе песме), начину организовања (акrostих граде парни или непарни стихови) и структури (читају се од првог ка последњем стиху или обрнутим редоследом) др Тања Ракић је сачинила специфичну поетичку мапу стваралаштва Шишка Менчетића, чиме је дала значајан допринос проучавању дела једног од првих познатих великих песника дубровачког петраркизма. Започето проучавање петраркистичке поезије и поетике продубила је разматрањем Зборника Никше Рањине, који окупљајући дела Шишка Менчетића, Џора Држића, Мавра Ветрановића, Марина Кристићевића, Мата Хиспанија, а претпоставља се – и још неколико за сада неидентификованих песника, спада у ред најстаријих рукописних споменика ренесансног песништва Дубровника. Усредсређујући пажњу на позицију антропонима у унутрашњој структури песама др Тања Ракић је установила да се лична имена јављају нарочито у склопу акrostиха. Установила је такође да се лична имена, осим у функцији стилске формуле, појављују и у функцији досетки, које се заснивају на прожимању личног имена и апелативног, доименског значења. Пратећи функцију и значење антропонима у Зборнику разматрала је процес онеобичавања конвенционалног песничког израза петраркистичке поезије.

Проучавајући ренесансну књижевност др Тања Ракић је посебну пажњу посветила истраживању одјека домаће усмене песничке традиције на поетичко-стилску концепцију писане књижевности. Различите везе писане књижевности са фолклорном баштином разматрала је у склопу проучавања поетике хришћанске ренесансе (*Бугарштица о „Марку Краљевићу и брату му Андријашу“ као литерарна спона између Мавра Ветрановића и Петра Хекторовића*). Акрибично је на нивоу функционисања песничког језика (мотиви, теме, стилизације, формуле и др.) истраживала у којој мери је једна од најпознатијих бугарштица била својеврсни стилски посредник између драме М. Ветрановића *Посветилиште Абрамово* и жанровски хибридног дела *Рибање и рибарско приговарање Петра Хекторовића*. Указала је на могућност Ветрановићевог стваралачког односа према народној бугарштици – песничком прототипу који је обрадио и унео у своју драму. Наговестила је могућност Ветрановићевог ауторског преобликовања једне народне бугарштице о братоубиству или (пре)стилизације мотивско-темастског фонда више песама истоветног сижеа. Потом је, на основу размењених посланица између Ветрановића и Хекторовића, осветлила специфичну комуникацију међу песницима, чиме је посредно поткрепила тезу о стваралачком утицају дубровачког поете на хварског песника. Уследила је комапаративно испитивање *Посветилишта Абрамовог* и *Рибања и рибарског приговарања*, што је водило хипотези о Ветрановићевом поетичком утицају на Хекторовића. Свестрано прилазећи овој теми др Тања Ракић је аналитично разматрала преплет разнородних изворишта – античког, фолклорног, ренесансног песништва – у контексту специфичног поетичког, стилског и културолошког (пре)кодирања традиционалних тема и мотива у складу са ренесансним и хришћанским назорима о уметничком и дидактично-утилитарном карактеру песништва.

Прилог *Елементи карневализације у дубровачким анонимним маскератама* посвећен је дубровачкој маскерати – средишњој теми научног истраживања др Тање Ракић. Уз критичко ослањање на досадашња књижевноисторијска сазнања о настанку и генези маскерате у дубровачкој књижевности, др Тања Ракић је свестраније сагледала појаву жанра у књижевноисторијској перспективи. Показала је да ову песничку врсту и поред израженог утицаје италијанске литературе одликује суштинска самосвојност и снажна укорененост у домаћој традицији. Текстолошким и стилском анализом анонимних маскерата указала је на њихове карактеристичне типолошке особености и успоставила темељ за њихову атрибуцију. На основу истраживања маскерата закључила је да је уобличавање поетског језика, мотива и слика, као и присуство стилских модела пародије, гротеске, сатире и других елемената у анонимним маскератама условљено њиховом припадношћу одређеним жанровским подврстама. Осим сагледавања анонимних маскерата у литерарном контексту, др Тања Ракић их је разматрала и као друштвени феномен у окриљу карневалске културе и њене специфичне логике „изокренутог” света.

Другу тематску целину у стручном и научном деловању др Тање Ракић чине радови посвећени културној и књижевној историји уопште, и посебно историчарима ренесансне и барокне књижевности. У раду *Дубровчанин Тројан Гундулић – штампар Београдског четворојеванђеља* дата је опсежна биографија Т. Гундулића и расветљена његова улога у штампању *Четворојеванђеља* (1552), дела ванредног значаја за српску културу. У широком захвату представљају се културноисторијске околности у којима је покренута, краткотрајно деловала и престала са радом београдска штампарија. У оквиру бављења културноисторијским темама др Тања Ракић је из посебног аспекта проучавала сликарство Марка Мурата у раду *Визија дубровачке прошлости у сликарству Марка*

Мурата. Анализирајући «дубровачке теме» на Муратовим платнима ауторка је уједно представљала деловање сликара у културном животу Дубровника и његову улогу у покрету Срба католика.

Неколико радова др Тање Ракић посвећено је изучавању биографија и истраживачких методологија историчара књижевности чија научна интресовања су превасходно била везана за књижевност од ренесансе до рационализма. У прилогу *Допринос Миливоја А. Петковића проучавању дубровачких маскерата* свестрано је представила научни рад М. Петковића указујући на његов пионирски подухват у изучавању жанра маскерате. На основу архивске грађе и других извора успоставила је Петковићеву радну биографију. Детаљно је потом анализирала научну методологију М. Петковића осветљавајући суштину његове полемике са А. Колендићем у вези са разрешавањем идентитета аутора *Јеђупке*, једног од најрепрезентативних примера жанра маскерате у ренесанси. У прилогу *Никола Антула и Први светски рат* др Тања Ракић је реконструисала личну и научну биографију Н. Антуле, књижевног историчара и критичара који је требало да буде асистент Павла Поповића на Семинару за српску књижевност. Професор Поповић је, види се то из документарне грађе, полагао велике наде у Антулино научно бављење дубровачком књижевношћу. Биографија Н. Антуле употпуњена је сведочанствима његових ратних другова из балканских и Првог светског рата које доноси др Тања Ракић у своме прилогу. Нарочита пажња посвећена је приказивању одјека вести о јуначкој погибији Антуле (1916) у културним и научним круговима Србије. У трећем раду ове тематске целине – *Прилог проучавању биографије Антонија Вучетића* – употпуњена је досадашња представа о раду А. Вучетића, управника а потом и главног архивара у Кнежевом двору у Дубровнику. У склопу рада први пут је објављено писмо А. Вучетића упућено 1921. године Министарству просвете, у коме наводи своју радну биографију, библиографију и попис служби које је обављао. Писмо има велики значај јер се у њему, осим биографије аутора, осветљавају на широком плану културноисторијске и политичке прилике у Дубровнику, стање у архиву, залагање Вучетића за отварање завода за архивска истраживања при Београдском универзитету. Рад *Лик Дамјана Јуде у делима Андре Гавриловића* заснован је на истраживању историјских извора о дубровачком кнезу Д. Јуди који су били потка за приповетку *Тајни чувар* и необјављена путописна дела *По Дубровнику* и *Дубровачке арабеске* А. Гавриловића, писца и историчара књижевности који је посебну пажњу посвећивао изучавању поетике *Османа Џ. Гундулића*. У прилогу је др Тања Ракић разматрала поетичко-стилске карактеристике Гавриловићеве приповетке и путописних текстова указујући на особени преплет документарног и фикционалног, историјског, књижевноисторијског и уметничког у ауторској стваралачкој реконструкцији дубровачке повести. У оквиру проучавања биографија, библиографија значајних историчара књижевности и истраживању њиховог методолошког приступа рагузеолошким студијама др Тања Ракић је сачинила педесет седам одредница за монографију *Дубровачка књижевност у српској историји књижевности: речник проучавалаца*. Испољила је притом способност проналажења релевантних података, њихове критичке селекције и представљања у складу са референтним критеријумима лексикографије.

Бављење маскератама као особеним жанром покладног песништва, којима се у ранијим радовима др Тања Ракић посвећивала, заокружено је њеном докторском тезом *Дубровачке маскерате*, која је одбрањена на Филолошком факултету у Београду. Њен рад на докторској тези дао је допринос науци о српској књижевности на више начина.

Полазећи од становишта да се маскерата јавља у неколико подврста, чији поетичко-стилски профил је обележен околностима (социо-културни контекст) и местом извођења (салонске и уличне), као и типом маске-извођача (странци, занатлије, врачаре, робови и др.), др Тања Ракић је показала да је уобличавање поетског језика, мотива и слика, као и присуство стилских модела пародије, гротеске, сатире и других елемената у маскератама условљено њиховом припадношћу одређеним жанровским подврстама. Детаљним испитивањем структуралних одлика, песничких поступака (алузивност, реалистичност, ласцивност/умереност тона, пародичност, интертекстуалност и др.) и метричких особина маскерата протумачила је удео ових чинилаца у формирању стилског и идејног карактера појединих песама (забавни, друштвено-критички, књижевно-критички). Пратила је појаву устаљене топике и образаца стилизације у различитим и истим подврстама маскерата, чиме је показала да маскерату одликује композициона флексибилност, због чега има „способност“ апсорбовања традиционалних елемената које уз (пре)обликовање и рекомбинацију укључује у нови значењски оквир. Истраживањем су показани токови страних и домаћих књижевних традиција који су се сливали у дубровачку књижевност, формирајући поетичку основу маскерате. Компаративистичким истраживањима анализирани су утицаји италијанског карневалског песништва на дубровачку књижевност и одређен је његов удео у заснивању поетике дубровачке маскерате. Овај план истраживања повезан је са проучавањем одјека домаће песничке традиције – усмене и писане – на поетичко-стилску концепцију маскерате. Различите везе са фолклорном баштином размотрене су и кроз шире захваћен феномен традицијске културе (веровања, обичаји, представе о свету и др.) и у ужем смислу, тј. на нивоу функционисања песничког језика (мотиви, теме, стилизације, формуле и др.). Истовремено, испитивања су обухватила и одјеке дубровачког песништва (петраркизам, покладна поезија и др.) у структури и поетици маскерата. Др Тања Ракић је показала да ову песничку врсту и поред израженог утицаја стране литературе одликује суштинска самосвојност и снажна укорененост у домаћој традицији. Анализом конкретних дела маркирани су конститутивни елементи (топика, метафорика, језичка стилизација, ритмичко-мелодијске карактеристике) поетике маскерате, и на основу њих су типолошки диференциране подврсте жанра. Проучавањем литерарних и ванлитерарних релација у контексту жанра (цитатност, аутореференцијалност, пародичност, појава устаљених топоса, стилизационих модела, утицај смене стилских формација на обликовање и генезу врсте; припадност писаца одређеном социјалном миљеу, усаглашеност лирске визуре са назорима карактеристичног друштвеног и културног модела) успостављена је и протумачена мрежа фактора који су утицали на формирање поетичког обрасца маскерате и на њен развој у књижевној историји. У целини гледано, др Тања Ракић је, уважавајући резултате досадашњих истраживања дубровачких маскерата и покладне поезије уопште, и узимајући у обзир већи корпус песама него ранији проучаваоци, анализирала особености жанра и одредила му значај у књижевноисторијској перспективи. Тиме је на темељу модерног интердисциплинарног методолошког приступа дала свеобухватну студију о маскератама и начинила значајан помак у науци о књижевности.

Поред радова наведених у овом Извештају др Тања Ракић је објавила више приказа и рецензија. Међу њима се истичу прикази научних монографија посвећених историји књижевности од ренесансе до рационализма (Б. Ђорђевић, *Молијер у Дубровнику*; Г. Ж. Комар, *Тирлична документа дубровачког архива*; М. Фин, *Центри српске културе XVIII века*, *Кијев-Будим-Венеција*; С. Петаковић, *Ликови традиције*).

Кандидаткиња је учествовала и на пет престижних међународних научних скупова (Научни скуп слависта у Вукове дане и „Култура у потрази за новом парадигмом“) са рефератима који су позитивно оцењени. Објављивањем радова у престижним часописима и учествовањем на научним скуповима високог угледа потврдила је амбицију за даљим усавршавањем на пољу науке о књижевности, посебно у области од ренесансе до рационализма.

Мишљење о наставно-педагошком раду:

Кандидаткиња др Тања Ракић има радног искуства у извођењу наставе (часови вежбања, консултације са студентима у вези са израдом семинарских радова) на академском нивоу из области књижевности од ренесансе до рационализма. У досадашњем раду са студентима на часовима вежбања из предмета Књижевност од ренесансе до рационализма показала је савесност, посвећеност и креативност. Осим научних испољила је педагошке квалитете у настави.

Оцена приступног предавања кандидаткиње:

Кандидаткиња др Тања Ракић је у складу са прописима Универзитета у Београду одржала Приступно предавање на тему *Културни и књижевноисторијски контекст епохе хуманизма и ренесансе* у Свечаној сали Филолошког факултета у Београду 13. 12. 2017, пред комисијом у саставу: проф. др Гордана Покрајац, проф. др Бојан Ђорђевић и проф. др Славко Петаковић. Приступно предавање др Тање Ракић Комисија је у свим елементима (припрема предавања; структура и квалитет садржаја предавања; дидактичко-методички аспект извођења предавања) једногласно вредновала највишим оценама.

Закључак

Након што је прегледала конкурсни материјал, Комисија је утврдила да кандидаткиња др Тања Ракић испуњава прописане услове за избор у звање доцента. На основу свега изложеног, Комисија предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да за доцента за ужу научну област Српска књижевност, предмет Књижевност од ренесансе до рационализма, изабере др Тању Ракић.

У Београду,
22. 12. 2017.

Комисија

проф. др Гордана Покрајац

проф. др Бојан Ђорђевић

проф. др Славко Петаковић

